

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

27 tháng 09 năm 2009

Số 64

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Đức Thầy Lương Sĩ Hằng
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Những người có tập quán nhai nhanh thì phải làm sao ?
- 2) Có lợi là sao ?
- 3) Còn có hại thì sao ?
- 4) Tuổi trẻ cần giữ bộ răng tốt hay không ?
- 5) Chuyện ăn uống không mà Bé giải thích nhiều chuyện như vậy à ?
- 6) Hôm nay Bé bị mỗ lợi làm răng mới bị sưng miệng, môi, sao Bé không nghỉ, lại tiếp tục viết bài ?
- 7) Bé đi mỗ răng có gì lạ ?
- 8) Sau khi mỗ Bé có mệt không ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 16 tháng 09 năm 1991</i> 1) Hỏi : <i>Những người có tập quán nhai nhanh thì phải làm sao ?</i> Đáp : Thưa, họ phải biết thương họ, và tự kiểm soát sự ăn uống của chính họ. Nó cũng là một thói quen có lợi hay có hại vậy thôi.	2) Hỏi : <i>Có lợi là sao ?</i> Đáp : Thưa, có lợi là khỏe mạnh, và giữ đúng luật tiến hóa và sanh tồn của vạn linh, được thu vào cơ thể.
3) Hỏi : <i>Còn có hại thì sao ?</i> Đáp : Thưa, có hại là áp chế cơ tạng, bị dồn ép quá nhiều, mệt mỏi làm việc không kịp, sự cộng tác trên dưới đều không hòa, bộ răng không giúp đỡ bộ ruột, quên đi nhiệm vụ phải làm. Cho nên sự suy tư cầu thả, phê bình chỉ trích đủ thứ, mà không biết điều hữu ích cho chính mình, ăn ẩu nuốt trọng tai hại tới tâm thân mà không hay. Cho nên Bé khuyên người đời nên bớt hành động cầu thả từ trong ra ngoài, thì mặt mày sẽ được tốt tươi và bình an, nghe nhiều nói ít thì có lợi hơn là nói nhiều nghe ít có hại tới tâm thân, cần thiền nhiều hơn thì sẽ được tiến nhanh, và không còn nóng nảy nữa.	4) Hỏi : <i>Tuổi trẻ cần giữ bộ răng tốt hay không ?</i> Đáp : Thưa, bộ răng rất cần thiết cho một kiếp người, cũng là cơ quan quan trọng đem thực phẩm vào thân. Nhai nhuyễn sắp đặt tốt thì hậu quả sẽ được tốt, người tu thì phải cố gắng am hiểu được tình Trời và Người thì việc ăn uống sẽ giúp ích cho tâm thân rất nhiều. Nó cũng là một triết lý sống động, vạn linh đồng tiến hóa theo khả năng sẵn có, ý thức rõ rệt nhiệm vụ và vị trí của chính mình.
5) Hỏi : <i>Chuyện ăn uống không mà Bé giải thích nhiều chuyện như vậy à ?</i> Đáp : Thưa, nó mới là thật sự là giáo dục con người tiến thân qua sự ăn uống. Ăn là ăn những gì và uống là uống những gì thì phải tự ý thức rõ ràng. Cho nên trong bữa ăn không nên nói chuyện nhiều, chăm chú lo ăn thì rất tốt, biết tưởng đến Trời Phật và may mắn được một bữa ăn đầy đủ do Trời ban mà có. Tâm tâm phải biết cảm ơn mà nhận lấy món quà Trời ban. Ý thức sống động như vậy tâm linh mới tiến, còn rủ nhau ăn nhậu bàn bạc lung tung thì chỉ có hại và không có lợi cho khối óc thần kinh, gia đình sẽ không được yên ổn.	<i>Ngày 17 tháng 09 năm 1991</i> 6) Hỏi : <i>Hôm nay Bé bị mổ lợi làm răng mới bị sưng miệng, môi, sao Bé không nghỉ, lại tiếp tục viết bài ?</i> Đáp : Thưa, Bé bị sưng miệng chứ không phải sưng óc và sưng tay, việc làm của Bé là tay và óc cho nên Bé phải làm việc, không có lý do gì từ chối cả, Bề Trên vẫn giúp đỡ Bé viết ra những gì Bé hiểu kịp sau giờ thiền.
7) Hỏi : <i>Bé đi mổ răng có gì lạ ?</i> Đáp : Thưa, Bé đi mổ lợi răng chẳng có gì sợ cả, tâm thức của Bé ôm lấy ông Bác sĩ, kể như Bé mổ cho Bé, thấy rõ mỗi động tác một của ông Bác Sĩ đang làm, thành thử Bé rất an tâm. Bé thấy rõ ông Bác Sĩ rất tận tâm và chăm chú trong việc làm. Người tu Vô Vi rất có lợi, có thể hòa tan bất cứ lúc nào, cũng nhờ luồng điện ra vô dễ dãi. Mỗi đêm thiền cũng phải xuất, đến lúc ấy ý thiện lành cũng xuất như thiền. Bác Sĩ hỏi thăm sức khỏe của Bé từ giây, phút, khắc.	8) Hỏi : <i>Sau khi mổ Bé có mệt không ?</i> Đáp : Thưa, bình thường và tiếp tục uống trụ sinh và thuốc đau nhức.

Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Sinh 4:00 sáng ngày 20/12/1923 (ngày 13 tháng 11 năm Quý Hợi)

Tạ thế 8:50 tối ngày 23/09/2009 (ngày 05 tháng 08 năm Kỷ Sửu)

Hưởng thọ 86 tuổi

Mong tất cả bạn đạo thanh tịnh hướng tâm đến Đức Thầy thân thương của chúng ta để cảm ơn tấm lòng yêu thương triu mến của Đức Thầy đã tận tâm hướng dẫn và dìu dắt chúng ta trong nhiều năm qua trên con đường đạo.

Toàn thể bạn đạo Vô Vi trên toàn thế giới thành kính phân ưu cùng bà quả phụ Lương Sĩ Hằng và tang quyến.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Chủ Nhân Tự Giác (tiếp theo)

...

Bạn đạo: ... (nghe không rõ)... Có thằng nhỏ đó ông Tám, bó cái căng lại nó không chịu chích, mầy lại ông Tám, ông chích cho mau hết đi con, thôi chu cha tôi sợ cái ông đó, ông làm thấy ghê lắm bà ơi, tôi hỏi sao vậy, ông giết gì muốn chết, thôi hồng thêm lại đâu, rồi nó đòi đi về, rồi thằng Đạo nó phải năn nỉ, dỗ dành, nó châm nhẹ nhẹ mới chịu, thằng nhỏ mặt đẹp trai ghê

Thầy: Vui lắm, con người mà thực thi, muốn thực thi cái từ bi, phải được cơ hội trị bệnh như vậy. Học cái gì? Một ngày học bao nhiêu? Học bao nhiêu tánh tình, đọc bao nhiêu sách của trần gian và hiểu bao nhiêu chuyện của thế sự ở trong đó hết, mà học cái tiến hóa của từ bi. Cho nên tôi để cho mấy người làm, rồi tôi dòm tánh tình coi mấy người vẫn còn sân, chưa tu được. (Thầy cười), ùn ùn từ dưới báo cáo lên, cái thằng đó phải đánh nó một trận, đánh nó là đánh thầy tao, không có đánh được à, tao thương nó lắm.

Bạn đạo: Tôi thấy mấy thằng lưu manh giết đồ thiếu gì mà không có thằng nào có ... (nghe không rõ).

Thầy: Cô Nhi là ở hiền bị người ta ăn hiếp, chỉ có khóc không. Cô Nhi cũng không dám gây với nó. (Thầy cười...). Tôi nói cô Nhi vậy còn giận chưa biết không sao, kệ nó.

Bạn đạo: Lại sớm mai, hay buổi chiều vậy ông Tám.

Thầy: Không biết, nó muốn tới giờ nào nó tới.

Bạn đạo: Hãy nhớ ông Tám thì tới. Nhớ, nhớ ông Tám....

Thầy: Bởi vì ở đâu mà nó nói ra là họ gây lại. Ở đâu thì nó gây lại, còn mà tới tôi, tôi không gây, tôi nói nó nói phải, đúng để cho nó sửa.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Cho nên nhiều người cứ tới hỏi tôi, thằng nhỏ như vậy mà ông cứ để hoài, ông kêu ở dưới chặn, đừng cho nó lên. Tôi nói không được, nó tới nó dạy tôi học chớ mấy người đâu có thấy nó hay. Nó hay ở chỗ nào? Nó gì thế nào cũng trong sạch hơn các người, mà nó có cái tánh hồn nhiên tự nhiên như vậy đó, rồi lần lần nó học tôi, rồi tôi cho nó học lại, rồi hai người tiến hóa chớ có gì đâu. Tôi học nơi nó. Tôi học coi tôi còn giận không? Tôi hết giận rồi, tôi đang lấy cái thanh chuyển hóa cái trược. Còn nếu tôi giận nó, tôi đâu còn thanh mà tôi giúp đời, vậy tôi hô hào từ bi chỗ nào đâu, thấy không? Bao nhiêu người ngồi chung quanh cũng nói chịu không được, chịu không được mà tại sao ông Tám để vậy, rồi anh Hai nổi sân, nói cái thằng đó, mấy đứa nhỏ nó nói chửi ông Tám lu bù. Tôi nói tôi đâu có nghe nó chửi, tôi nghe nó dạy thôi (cười), Tôi không nghe nó chửi chỗ nào, tôi nghe nó dạy tôi, tôi không nghe nó chửi.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Bạn đạo: Anh Anh còn đòi chặn đánh nó. Anh còn sân... (nghe không rõ).

Thầy: Đòi đánh nó đâu có được. Đánh nó là có tội, không có được, nó còn con nít. Bởi vì nói ngay ở trong gia đình chưa có ai biết tánh nó để giáo dục nó. Bây giờ tôi biết tánh nó, thùng thẳng tôi sửa, cái máy một tầng khác, hai tầng khác, ba tầng khác, bốn tầng để nó chạy ầm ầm một chập, thùng thẳng mình mô-đi-phi-ê⁽¹⁾ lần lần cho nó êm, không có sao.

Bạn đạo: Nó có duyên, nó tới với ông Tám, rồi ông Tám dạy nó, chớ mình đón đường đánh thành ra mình người đời đâu phải người đạo.

Thầy: Nó tới tôi còn hỏi bữa nay khỏe không? Nó nói có mệt gì đâu hồng khỏe..(cười), rồi tôi nói ngon, vậy mong mầy bữa nay phục vụ được nhiều người, lỗ mũi có nghẹt không? Nghe lời ông thầy đỡ đó, rồi bữa nay châm lỗ mũi nhen, ờ... châm lỗ mũi. Tôi hỏi chớ tại sao mầy tới đây hoài, tao trị đỡ quá mầy tới đây hoài. Tôi nói cho ông nghe, gặp ông một chút không được hả..(cười), tôi khoái, tôi tin tưởng ông, tôi khoái tới ông, thì cơ duyên tới cho nó tiến hóa để rồi lần lần nó tu được rồi nó sẽ ra nó nói chuyện.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Cô Nhi bị nó chơi một cú muốn khóc. Ông đó, ông nói trị bảy lần hết, trị hai chục lần không hết, rồi

¹ Modifier: thay đổi.

cô Nhi cô nói ông nói bảy lần hết đó thì tiếp tục trị, không hết thì kiếm thầy khác, đâu có lấy tiền anh mà anh la um sùm. Phải trị cho tôi hết, rồi nó bỏ nó đi. Thằng này nó dữ quá (cười), ông phải trị cho tôi hết. Rồi cô nói tôi, tôi nói không sao đâu, kệ nó nó tới chơi mà, mình từ thiện mà, ai tới cũng được, ai muốn gì cũng được không sao, mình từ thiện mà. Còn mà tụi nó ở dưới ôm đánh người ta là mất hai chữ từ thiện đó, không đánh được, chỉ có năn nỉ thôi.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Bây giờ nó soi hồn, nó nói đỡ, cái đó xài được, cái đó được à. (Thầy cười).

Bạn đạo: Cái đó cũng ảnh hưởng giáo dục của gia đình từ nhỏ phải không ông Tám.

Thầy: Không được, chị nó nói vô phương cứu chữa. Chị nó vô châm cứu nói vô phương cứu chữa, ông đó ông thầy của tôi, ông thầy của tao đó.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Nó nói chuyện nhiều người ngó nó quá, nó còn sân thêm, rồi sau này để cho ra vô quen rồi, nó nói chuyện tôi đừng ngó nó, nó bớt sân, rồi tôi cắt nghĩa, vô ai cũng mặc-kê⁽²⁾ hết trời thôi về. Cô Châu cũng bị nó xài xể, không ai mà không bị xài xể hết, nhưng mà nó nhỏ vậy nó có cái can trực. Nó biết nói vậy là nó có can trực, nhiều đứa nhỏ đâu có dám vô chỗ đông mà nói vậy, nó can trực, tánh can trực mình sửa nó, nó tiến hóa mau, không sao.

Bạn đạo: Con một trong gia đình thành ra cứng quá. Chị nó rầy nó: mấy kỳ quá người ta châm cho mấy, mấy còn gây với người ta, mấy biết gì để tao nói, chạy vô, chạy ra khỏi cửa chạy trở vô, ngang thiệt là ngang, chưa thấy thằng nhỏ nào ngang.

Bạn đạo: Bởi vậy cho nên nó là thầy của ông Tám, dĩ nhiên nó là tôn sư của chị.

Bạn đạo: Tôi thấy cái đó, tôi mới thấy cái hạnh kiên nhẫn, trình độ của ông Tám, cứ theo ai cũng phải sân ... (nghe không rõ).

Thầy: Cho nên, mình phải ở trong cái thực tập dụng chạm đó, mới đo lường được mức tiến tu tịnh của các bạn đã tu tới mức nào. Nếu siêu phàm đâu có động phàm nhân mà dặt phàm nhân, còn ở trong phàm giới mới dụng chạm với phàm giới. Còn siêu phàm chỉ dặt phàm giới lên thôi chứ không có động. Còn chưa siêu nó động xé tìm lộn chứ không phải giỡn đâu (thầy cười). Không có muốn và không có nguyện được, tu chỉ biết lo tu để tiến tới cái cân cân công bằng của tạo hóa trước đã, để quân bình tư tưởng của mình đã. Tư tưởng chưa quân bình, tôi nguyện tôi theo ông Tám tu để tôi giúp đời, nhưng mà tới lúc đó mình không có giúp đời, rồi nó trở lại lợi dụng đạo tạo đời, đó là bị đạo, thấy chưa! Đừng có nguyện trước sau này tôi sẽ làm việc, tôi chỉ tu cho quân bình tư tưởng tôi được rồi. Rồi nói, ờ tôi nguyện sau này để lên núi tu, đừng có nghĩ cái vấn đề đó, tôi làm sao lên được đỉnh đầu sơn căn tôi đây là núi, đi núi đâu nữa, thấy không! Cho nên, phải hiểu đừng có động, nói tôi nguyện tôi tu, tôi giúp đời, không được. Tôi nguyện tôi tu giúp tôi cho quân bình tư tưởng của tôi đã, đừng có lộn sộn. Cho nên, nhiều người nguyện hạnh này, nguyện hạnh kia, nguyện hạnh nọ, không được. Mà nhiều người truyền pháp cho người tu, chỉ cho người ta tu mà về mình không tu, cái đó là những người bị đạo một trăm phần trăm, vì những người đã chết rồi thấy rõ ràng ở Việt Nam, như tôi đã chứng kiến về cái phần hồn của người ta viết sách khuyên cho người ta tu mà y không tu, y bị đạo, y sách nói hay lắm mà y không tu, y bị đạo. Còn mình chỉ cho người ta tu mà mình không tu thì bị đạo, tại sao? Bây giờ tôi chỉ cho các bạn tu thì cái diễn các bạn hướng về tôi, thấy không? Giúp cho tôi tiến hóa, nhưng mà tôi không chịu tiến hóa là tôi phụ ý Trời. Tôi sụt xuống, bị đạo xuống cái cảnh khổ, thay vì ở cái cảnh sướng. Cho nên, các bạn nhớ rằng mình đã có công chỉ người khác tu, mình phải tu hơn người đó, chứ đừng nói ta đây là thầy mà xuống, bất ngờ bị sa đạo không hay, phải tu nhiều, phải tu nhiều hơn cái người mới tu.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 31/07/1977)

² Marquer: đánh dấu, ghi.

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

CÒN ĐÓ

Ngày 25 tháng 09 năm 2009

Thầy đã ra đi ngày 23 tháng 09 năm 2009 lúc 20g 50 (giờ Montreal) tức khoảng 7g50 ngày 24 tháng 09 năm 2009 giờ Việt Nam.

Tin lan nhanh và thật nhanh, chẳng mấy chốc cả thế giới đều nhận Ai Tin này. Không khỏi bồi hồi, xúc động, buồn đau và mọi vật như đứng lại, đồng cảm với chúng ta -- Những người kính yêu Đức Thầy, có nhiều người đã bật khóc.....

Thầy chỉ bỏ xác thôi, phần hồn vẫn bằng bạc mãi trong chúng ta. Biết thế nhưng ai nấy đều biết mình bị mất mát quá lớn, bị hụt hẫng kéo dài nhưng còn đó niềm tin của chúng ta.

Ở nơi xa xôi này, chúng con đồng tình tâm hướng về Đức Thầy để tiễn Thầy và cùng hứa sẽ tinh tấn hơn cho chúng con và để Thầy an dạ.

Trước bối cảnh đau lòng này, Thầy đã biết trước và dặn chúng ta phải **"giữ tâm vui vẻ"**. Thiết nghĩ chúng ta nên nghe lời dạy của Thầy, sát cánh với người kế thừa (nếu có).

Hơn bao giờ hết, lúc này chúng ta cần đến tinh thần đoàn kết, sáng suốt cho cộng đồng vô vi và cho người ngoài nhìn vào thấy được Vô Vi của chúng ta.

Kính bút
Thiên Nghi
TV Tâm Linh Tự Cứu VN

Hương Tâm

Kính thông báo: Ba của Bạn Đạo Dương Văn Đức (Tám Câu Bân) ở Mỹ Tho, là Cụ Ông DƯƠNG VĂN TỬ, đã từ trần vào lúc 3 giờ 30 ngày 22 tháng bảy năm Kỷ Sửu (tức là ngày 10-09-2009). An táng tại ấp Kinh Ngang, xã Tân Thành, H. Gò Công Đông, tỉnh Mỹ Tho.

Kính mong bạn đạo năm châu hướng tâm cầu nguyện cho cụ được “SIÊU THĂNG TỊNH ĐỘ”. Thành thật biết ơn.

Bạn đạo Thảo, Thịnh kính thông báo.

Vườn Thơ Bạn Đạo

THỰC

Pháp luân thường chuyển ăn cơm Trời ⁽³⁾
Khử trừc lưu thanh khỏe thanh thời
Hít thở càng nhiều càng sáng suốt
Thanh quang tận độ khắp nơi nơi
Vạn linh hiệp nhất đồng tu tiến
Pháp Lý Vô Vi thật tuyệt vời
Hướng dẫn cách tu dễ đón ngộ
Siêng ăn cơm điển mau về Trời.

Cà Mau, 20-09-2009
Út Hoa

LỖI TẠI TÔI MỌI ĐÀNG

“*Mình sai chẳng có ai sai*”
Đôi đáp lời Thầy lắm lúc gay
Ai nói mình sai, thì nóng giận
Lời Thầy không lẽ dụng khi say
Bụi trong con mắt người, lại thấy
Trước mặt xà ngang cũng chẳng hay
Yêu Quý Thân Tiên vì tai mắt
Thối hư thấy được tiền không sai.

Bình-Tân, 22-9-2009
Chơn Minh Nghĩa

KINH MẠCH

KINH mạch lưu thân kiếp tử sanh
VÔ sanh vô tử Phật Tiên thành
VI Thiên vi Địa bởi Vô Cực
TỰ thức tu hành thoát tử sanh.

Tân Phú, 23-09-2009
Minh Vô Vi

KHAI TÂM

Pháp luân thường chuyển huệ tâm khai ⁽⁴⁾
Dứt khoát lo tu chẳng đoái hoài
Tự thắng lấy mình oanh liệt nhất
Hít thanh khí điển sửa lầm sai
Càng ngày phát triển Hồn thanh nhẹ
Danh lợi tình tiền mặc kệ ai
Nhìn nhục chuyên cần lo tịnh luyện
Quả thành dâng Phật ngự Liên Đài.

Cà Mau, 20-09-2009
Út Hoa

MINH CHÂU

ĐẠI La Thiên Đế chiếu toàn cầu
CĂN xuống dương trần học nhiệm màu
DO các thiêng liêng xây dựng độ
THIÊN cơ sanh hóa phép ban đầu
TIÊU Hồn xuống học lọc sàng sảy
CĂN định số phần muôn sắc màu
DO quả tử sanh hành giải thoát
HÀNH thông kinh mạch xuất Minh Châu.

Tân Phú, 22-09-2009
Minh Vô Vi

CHƠN KINH

VÔ Vi Phật Tổ vua Cha truyền
TỰ ngộ hành thiền đạo Vĩ Kiên
CHƠN pháp đạt thông Hồn Vía xuất
KINH Thầy thuyết giảng pháp qui Thiên.

Tân Phú, 23-09-2009
Minh Vô Vi

³ Lời Đức Thầy dạy.

⁴ Lời Đức Thầy dạy.

CÂY NGUYÊN SINH

Vun quén từng cây, Đức tánh linh
Cho xanh màu lá, Đạo nguyên sinh
Cầu vòng Bác Ái, cầu nhân ái
Ánh sáng tình thương, sáng nghĩa tình
Giọt nước cành dương, thân tế độ
Con mưa pháp đạo, thiện tâm minh
Hoà tan màu khổ, chung linh tử
Hạn chế tiêu sa, sống ngoại hình.

Thủ Đức, 20-09-2009

Huệ Tâm

LÁ

Lá vàng lặng lẽ trở về đâu ?
Trở về nguồn cội thuở ban đầu.
Sinh trụ hoại diệt, vòng luân chuyển,
Tiến hoá từ duyên tạo đã lâu.
Vạn vật chuyển xoay, kích động tiến,
Khai mở chơn tâm, pháp nhiệm màu.
Tất cả đều trong ý tận độ,
Sanh sanh hóa hóa, thậm thâm sâu.

Cù Chi, 14-09-2009

Ba Tùng

THẦY ĐÃ RA ĐI

Thầy đã đi rồi, thầy đã đi !
Lòng con chột dấy động sầu bi
Hồn linh Thầy ngự nơi Thiên cội
Thẻ xác xa lìa chốn hữu vi
Công đức mãi còn lưu tại thế
Thanh quang thường trụ cõi vô vi
Tình thầy con mãi ghi trong dạ
Thiền định nhớ Thầy con thực thi.

VN, 09:30' ngày 24-09-2009

Thiền Đăng

CHIỀU CHIỀU

1. Chiều chiều mây trắng giăng ngang
Mây đen xa lắc ngõ ngang mây bay
Chiều chiều nhìn ánh mây bay
Nhớ trời nhớ đất nhớ cây nhớ rừng.
2. Con sông nhớ nước rung rung
Con đò nhớ khách đã từng qua sông
Chim bay mỗi cánh lòng vòng
Đại dương có nhớ mấy con sông dài.
3. Áo cơm kết nối trần ai
Hỡi người quân tử có hay vẫy vùng
Yêu đời, ngoan đạo trung dung
Thiện lành minh triết sống cùng thời gian.
4. Chiều chiều mây vẫn bay sang
Bay qua bay lại tìm đường đi đâu
Bay về đến đỉnh non đầu
Hay là bay mãi nghìn sau vẫn còn.
5. Chờ ai chờ đến mỗi mòn
Khi còn son trẻ đến mon men già
Chiều chiều những áng mây qua
Tuổi xuân đã muộn tuổi già đợi tôi.
6. Chiều chiều cứ thấy mây trôi
Nhớ nhung tôi với Đạo Đời sao đây ?
Đêm ngày tu học sửa sai
Cứ hành cứ niệm đêm ngày vạy thôi.
7. Hình như không giống mây trôi
Có đi có đến có rồi lại không
Có thanh nhẹ có động lòng
Có tiềm ẩn ở trong không vạy mà.
8. Biết đâu trong cõi đời ta
Có con chim trắng tìm nhà chốn xưa
Biết đâu sáng nắng chiều mưa
Có người nhắc cổ tích xưa cảm lòng.
9. Biết còn tìm kiếm gì không
Ngoài đời vật chất, cõi lòng tâm linh
Một đời tìm đến Diệu Linh
Vì trong động loạn yên bình đâu đây.
10. Chút lòng chút sức dựng xây
Chút tâm tình Đạo cho ngày tương lai
Chiều chiều lại nhớ mây bay
Chín tầng nhẹ cõi sum vầy đợi nhau...

TB. 20-03-2009

Từ Hùng

TRỞ VỀ NGUỒN CỘI

Đau buồn giây phút Thầy đi
Xác về tứ đại Hồn quy Thiên Đàng
Phật Thầy nhập Niết Đạo Tràng
Cứu nhân độ thế bằng vàng ghi danh
Ngàn năm thiên sử vẫn xanh
Phật Thầy sống mãi cao thanh đời đời.

Tân Phú, 10g15 23-9-2009
Minh Vô Vi

SÁNG MÃI MUÔN ĐỜI PHÁP VÔ VI

Thanh tịnh lòng con hướng đến Thầy
Cảm ơn ơn trên độ thân này
Vô Vi đạo pháp thiên tu học
Dù dất bạn đạo khắp năm châu
Quy hội tình người bên thầy bạn
Ánh sáng Vô Vi sáng khắp nơi
A Di Đà Phật hào quang sáng
Sáng mãi muôn đời duyên lành Thầy
Cho người tu học vui tu tiên
Bề trên ân độ pháp Vô Vi
Sáng mãi muôn đời Phật Vĩ Kiên
Nam Mô Vô Lượng Quang A Di Đà Phật

5 Thành Củ Chi 23-9-2009
Thiền đường Duyên Lành
Út Nhánh - Cô Tư - Cô Năm Nhương - Mười Diên - Hai
Xa - Ba Đo - Tám Lích

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 14 tháng 02 năm 1971

Duyên lành độ thế Quan Âm tuyền
Ngũ sắc tương giao tháp diệu huyền
Sanh diệt chung hành thân luyện tiến
Khắc sanh sanh khắc nối duyên liền.

Ở đời sanh khắc giao liên
Người mong được gặp tận duyên trao tình
Thế gian phân thể chia hình
Tâm người giáo đảo chơn tình khó trao
Thiên đàng sắp đặt trăng sao
Tùy duyên chuyển diễn phân cao thấp hèn
Quan Âm lóng lánh như đèn
Diễn người phân tỏa bao đèn tháp cao
Từ bi bác ái chuyển vào
Nội tâm huyền diệu tháp cao truy tầm
Vượt qua thâm cảnh ngấm ngấm
Duyên lành trợ phước tâm tâm vui hòa
Nhiệm màu quang Phật không xa
Thiện tâm tâm đạo mới là cao siêu
Khuyên người làm lạc tự yêu
Tự tu sửa chữa những điều đã sai
Thân hình tươi đẹp dồi mài
Đập tan bản tánh tham tài, sắc, duyên
Nơi nao cũng vậy diệu huyền
Gắng tu thấu đáo tùy duyên chuyển hình.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thầy Đi

Thầy đi để lại pháp tràng
Tâm con tu tiến bậc bàn tiến lên
Bên trong thanh tịnh tạo nên
Quy y Phật Pháp giữ bền bỉ tu
Sớm thầy cũng đã dự trừ
Giúp con tiến hóa giải ngu cỗi trần
Bình tâm tự xét tự phân
Tầng cao tầng thấp mỗi tầng cảm giao
Tình đời đen bạc đổi trao
Quán thông thiên địa bước vào càn khôn
Càng tu rõ lý sanh tồn
Hồn không mất mát suy tôn luật trời
Trí tâm tiến hóa hợp thời
Về nơi bến giác đời đời yên vui
Tự mình thức giấc rên trui
Sống trong thanh tịnh an vui đời đời

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

Cocoa, Florida ngày 09 tháng 10 năm 1994

Thầy Trò Cùng Đi

Đi hoài trong trận dự thi
Cần khôn không khó tự phi tự vào
Chẳng còn loạn động ước ao
Cùng đi mới thấy nơi nào đạt an
Cùng đi cùng thức cùng bàn
Quy về một mối đàng hoàng hơn xưa
Tự mình sáng suốt khai vừa
Đường đi rộng mở lại ưa luật trời
Cảm thương quý mến nơi nơi
Tình thương sống động thanh thoi vui hòa
Chúng ta tiến hóa thật thà
Thầy trò cùng học cùng qua cảnh đời
Vui say ý đạo không lời
Bình tâm học hỏi hợp thời tiến thân
Chẳng còn nuôi dưỡng khó khăn
Thầy trò cùng học cùng ăn khí trời.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

Phi trường Orlando, ngày 13 tháng 10 năm 1994

Đường Đi Thật

Thực hành một pháp chẳng ôm hai
Phát triển tâm linh tự tiến hoài
Dứt khoát tình đời tâm đạt thức
Chiều sâu tâm đạo rõ thanh đài

Đường đi nghìn dặm chẳng sai
Thực hành chất phác tiến hoài không ngưng
Cần khôn vũ trụ tiến từng
Vô cùng thông suốt từng bừng cảm thông
Trong vòng định luật hóa công
Dựng xây dựng một lòng tự tu
Xuất hồn tiến hóa ngao du
Tình trời cao đẹp tự tu hoài hoài
Khí thanh trời độ chẳng sai
Dầy công tu luyện hai vai nhẹ nhàng
Cùng chung huynh đệ bạc bàn
Hồn tu hồn tiến hồn an đời đời
Dù cho thể xác xa rời
Trí tâm vẫn tiến vẫn vui lòng sâu
Cần khôn vũ trụ cơ cầu
Thực hành chánh pháp tạo tàu về quê
Cảm thông nguyên lý muôn bề
Dở hay cũng tại lòng mê còn trần
Tự mình thanh tịnh xét phân
Nghĩa ân đời đạo ân cần dựng xây.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

Cocoa, Florida ngày 03 tháng 11 năm 1995